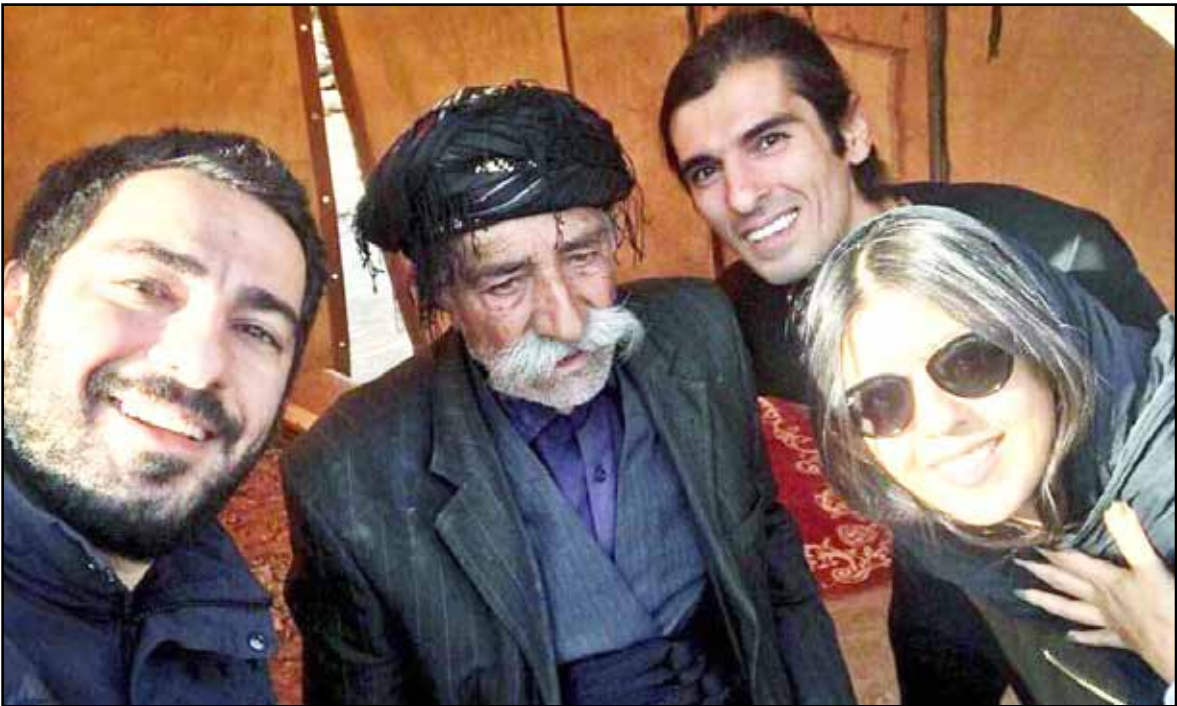

این جا محدوده شما نیست

سلبریتی‌ها فاصله ایمنی را حفظ کنید!

سیاست فرهنگی ما، نتوانسته است الگوی مناسب تربیتی و فرهنگی تولید کند؛ پس در عرصه‌ای که نوجوان و جوان، به قهرمان نیاز دارد تا بالگو گرفتن از او سفر زندگی اش را آغاز کند؛ قهرمان -سلبریتی‌های ما مشغول موش دواندن در هر عرصه‌ای هستند که ممکن است برای شان، نام و نان و آب، توامان داشته باشد! و برای دنبال کنندگان شان هم اصلا مهم نیست که آن‌ها، تخصص و یا حداقل سوادى در این مورد دارند یا نه.

آذر فخری، روزنامه‌نگار

چند نفر از آن‌ها، در صفحه اینستاگرام یا یوتیوب‌شان، مدام بیانیه‌های سیاسی صادر می‌کنند. یعنی آن قدر فرصت دارند که تمام اخبار سیاسی داخلی و خارجی را رصد می‌کنند و مدام درباره آن‌ها پست می‌گذارند؛ یک روز این سیاستمدار را به خاک سیاه می‌نشانند و روز دیگر، آن یکی را به عرش می‌کشانند. بعضی‌های شان که کم توقع‌ترند شوآف لباس و لوازم آرایش و زیورآلات راه می‌اندازند و در افتتاحیه این فشن‌شوها شرکت می‌کنند و عکس‌های شان در صفحات مجازی منتشر می‌شود. یک عده هم هستند که بیشتر از دیگران ادعای روشنفکری‌شان می‌شود؛ این‌ها دیگر اوج مصیبت‌اند و با هزار من عسل هم نمی‌شود قورت‌شان داد؛ از ادبیات گرفته تا هنرهای تجسمی و غیرتجسمی و فلسفه و حتی علوم تجربی و پزشکی و اگر فرصت کنند، درباره فیزیک اختری هم نظر می‌دهند.

وجه مشترک همه این‌ها سلبریتی بودن شان است؛ دوربین آن‌ها را نشان می‌دهد؛ اول از سربال‌ها و تله‌فیلیم‌های درجه چندم تلویزیون شروع می‌کنند، بعد

یادداشت

جلیقه زردهای فرانسوی و سه رویکرد پاسخگویی

مجتبی لشکر بلوکی

حتما در جریان اعتراضات اخیر فرانسه هستید که به «جنبش جلیقه زردها» معروف شده است و آن شعار جالب‌شان بر پشت جلیقه‌ها! اصلا چرا جلیقه زرد؟ جلیقه‌های زرد جلیقه‌هایی است که بنابر قانون فرانسه باید در خودروهای همه فرانسوی‌ها باشد تا وقتی ماشین آن‌ها خراب می‌شود و شرایط اضطراری پیش می‌آید، آن‌را بر تن کنند و منتظر کمک بمانند. عدم رعایت این قانون که در سال ۲۰۰۸ به اجرا درآمدی می‌تواند به جریمه نقدی ۱۵۳ دلار بینجامد.

اتفاقی که در فرانسه رخ داده است، می‌تواند همه جا رخ دهد. در خانه‌های ما، در سازمان ما و

در جامعه ما. چرا؟ چون آن‌چه در فرانسه رخ داده به زبان ساده این است: شکاف بین انتظارات کنونی و آینده مورد انتظار یا به عبارتی «تلبنا بر شدن انتظارات ناکام». دقت کنید که شکاف بین انتظارات کنونی و عملکرد کنونی نیست بلکه شکاف بین انتظارات کنونی و عملکردی که باید داشته باشد. وقتی خواسته‌های فرزند یا همسر شما برآورده نمی‌شود و تصویر از آینده نیز چنین است که برآورده نخواهد شد، تحمل، تلبنا بر تحمل، تلبنا بر و آنگاه این فرآیند تبدیل به گریز عصبانیت و خشونت خواهد شد.

وقتی اعضای یک جامعه، ترجیحات و آرزوهای شان برآورده نمی‌شود و چشم‌انداز آینده نیز نوید هیچ‌گونه تغییر ملموسی را نمی‌دهد، آن گاه مردم دو دسته می‌شوند: آن‌ها

که می‌توانند، می‌روند که می‌شود مهاجرت نخبگان و خروج سرمایه. و آن‌ها که می‌مانند؛ تحمل، تلبنا بر، تحمل، تلبنا بر و سپس کوه آتشفشان که روزی بغض خواهد ترکید.

تحلیل و تجویز راهبردی

اگر این شکاف وجود دارد چه می‌توان کرد؟ سه رویکرد وجود دارد.

رویکرد اول انکار درمانی: در این حالت شما هیچ کاری نمی‌کنید. اصلا اعتراض و ناراضی را اکتما می‌کنید. حالا دو نفر آمده‌اند به خیابان‌ها، این که چیزی نیست! خسته می‌شوند برمی‌گردند به خانه‌های شان. آن‌ها بی‌هم که بر نمی‌گردند بر می‌آیند و اوپاش و آشوب‌گر و خودمان بر شان می‌گردانیم. واقعیت را به گونه‌ای دیگر جلوه می‌دهید! تمام ابزارهای رسانه‌ای نیز

استفاده می‌کنند و کار به جایی می‌رسد که یک معترض می‌گوید: دولت در حال ... کردن روی ماست اما رسانه‌ها می‌گویند باران رحمت در حال باریدن است!

رویکرد دوم گفتار درمانی: گفتار درمانی به تمام روش‌هایی می‌گویند که شما واقعیت را تغییر نمی‌دهید، عملکرد را تغییر نمی‌دهید بلکه فقط با استفاده از فرمول طلایی «عده‌ده زمان بخیر»، واکنش‌های تند را ضایان را به تعویق می‌اندازد. این عده‌ها می‌تواند خود را در قالب سخنرانی‌های بی‌محتوا و تکراری یا در انتشار برنامه‌ها و سیاست‌های بی‌فایده و دهان پرکن نشان دهد. دقت کنید که اصطلاح گفتار درمانی سیاسی با گفتار درمانی که در دانش توانبخشی مطرح می‌شود متفاوت است.

رویکرد سوم کنش درمانی: به این معنا که «انتظارات ناکام تلبنا بر شده» را به رسمیت بشناسیم و متناسب با آن تغییرات ملموس ایجاد کنیم. همسر، فرزند، کارمند، مشتری و

شهروند نارضاضی از ما انتظار حرف‌های فلسفی ندارد. در ضمن انتظار هم ندارد که در کوتاه‌مدت همه مشکلات حل شود. فقط کافیت احساس کند که در یک دوره زمانی معقول، آینده مورد انتظارش با خواسته‌هایش همخوانی خواهد داشت. اقدامات زمان‌بندی شده دارای مسئول مشخص همراه با دستاوردهای ملموس باید در دستور کار شما در خانواده‌تان، سازمان‌تان و کشورتان قرار گیرد. همراه با اولین دستاورد همان‌کوه آتشفشان به یک باره خاموش می‌شود نه به این خاطر که به شرایط موجود راضی است بلکه به این دلیل که فرض می‌کند اگر با همین روند جلو برویم، در آینده انتظارش برآورده خواهد شد. اگر اعضای خانواده ما، سازمان ما و جامعه ما، جلیقه‌های زرد به تن شان نکرده‌اند بدان معنا نیست که راضی‌اند، سکوت‌شان از رضایت نیست. شاید آرامش قبل از توفان باشد. انتظارات ناکام در کوتاه‌مدت شاید نه، ولی در بلندمدت تبدیل می‌شوند به جلیقه‌های زرد.

پی‌نوشت:
* Rachel Meghan Markl
هنرپیشه سابق آمریکایی که با پرنس هری از دواج کرد و با لقب دوشس ساسکس عضو خاندان سلطنتی بریتانیا شد. داستان خبر از این قرار بود که فیلمی از او منتشر شد که هنگام پیاده‌شدن از خودرو، خودش (به جای راننده) در رابست. بعضی‌ها گفتند این نشانه فروتنی اوست و عده‌ای دیگر به شوخی گفتند شاید مسئول باز و بسته کردن در خودرو را خارج کرده‌است.

سلبریتی‌های ما، هیجان‌زده و غیرمسئولانه، به مناطق زلزله‌زده می‌شتابند و شماره حساب اعلام می‌کنند و در این نوع ماجراها، دقیقا همان کاری را می‌کنند که مونیبو می‌گوید: «موضوع را از موضوعیت می‌اندازند.» یک فالوئر و بیننده معمولی عکس، فکر می‌کند که خوب این سلبریتی دارد به درد مردم آسیب‌دیده می‌رسد و خودش می‌رود پی کارش؛ زیرعکس سلفی، به او این پیام را می‌دهد که کسی هست که به زلزله یا سیل‌زدگان برسد. در حالی که اگر آقا و خانم سلبریتی با هوچی‌گری‌های ویژه‌اش وارد این ماجرا نمی‌شد، مشکل این آسیب‌دیدگان، به افراد مسئول‌تر و متخصصی سپرده می‌شد که از آن‌ها امید خیر و حرکتی هست؛ آن‌هایی که هیچ عکسی و حتی هیچ صفحه مجازی هم ندارند.

سودای در این مورد دارند یا نه. سلبریتی‌ها به ما آسپ می‌زنند! سلبریتی‌ها به ما سلبریتی‌ها می‌دهد. اثر نورافکن اجازه می‌دهد تعداد معدودی که مورد توجه‌اند اولویت‌ها را تعیین کنند، و این‌گونه است که تقریباً تمامی موضوعات اساسی در تاریکی اطراف حلقه نور گم می‌شوند. رسانه‌ها روزانه هزاران صفحه کاغذ و هزاران ساعت برنامه منتشر می‌کنند، اما به‌ندرت چیزی از این حجم کاغذ و زمان به موضوعاتی می‌پردازد که واقعاً اهمیت دارند: از بین رفتن محیط‌زیست، نابرابری، محروم‌سازی، از بین بردن دموکراسی با پول. در جهان هیت‌های جعلی، چیزهای بی‌اهمیت تبدیل به دغدغه ما می‌شوند. عنوان خبری یکی از گزارش‌هایی که در اخبار بی‌بی‌سی کار شد این بود: «مگان خودش در ماشین رابست».* خوب البته هنوز کار ما به این جاها نکشیده‌است. سلبریتی‌های هنرپیشه ما که از قضا با خوانندگانی هم از دواج می‌کنند که پدر و پسر ادعای آوانگاردی دارند، هنوز خودشان درها را می‌بندند و باز می‌کنند. اما البته چگونه بستن و باز کردن در توسط این آدم‌هایی که به قول مونیبو، نورافکن بر آن‌ها تابیده، مهم است و می‌شود دستمایه رفتاری بسیاری از عامه مردمی که سیاست فرهنگی نتوانسته است الگوی مناسب تربیتی و فرهنگی در اختیار آن‌ها بگذارد و در عرصه‌ای که نوجوان و جوان، به قهرمان نیاز دارد تا بسا الگو گرفتن از او سفر زندگی اش را آغاز کند قهرمان -سلبریتی‌های ما مشغول موش دواندن در هر عرصه‌ای هستند که ممکن است برای شان، نام و نان و آب، توامان داشته باشد! و برای دنبال کنندگان شان هم اصلا مهم نیست که آن‌ها، تخصص و یا حداقل

یادداشت نویسن روزنامه گاردین می‌گوید: «... نه این که هنرپیشه‌ها حرفی در خور شنیدن ندارند، اما دل‌مشغولی بیش از حد به موضوعات این صنف سبب می‌شود صداهای دیگر گنگ شوند. یکی از نتایجش این است که هیچ موضوعی موضوعیت نمی‌یابد، مگر زمانی که از دهان یک هنرپیشه خارج شود

توضیحات وزیر آموزش و پرورش درباره حذف مشق شب

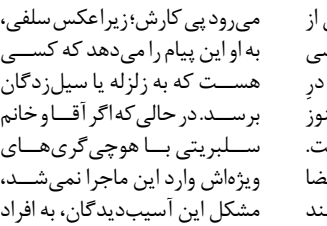

وزیر آموزش و پرورش پیش از حضور در مراسم تجلیل از معلمان پژوهنده که صبح دیروز (۲۵ آذرماه) برگزار شد، در جمع خبرنگاران توضیحاتی درباره حواشی چندروز اخیر پیرامون حذف مشق شب پیش آمده ارائه داد. محمد بطحایی گفت: همان‌طور که پیش از این گفته شده است ما در زمینه تکلیف منزل و مشق شب، یک تغییر رویکرد داریم. البته هنوز کاملاً اتفاق نیفتاده است، چون شرایطی را لازم دارد؛ برنامه‌ای که در دست اجرا داریم این است که بخشی از تکالیفی که در مدرسه امکان انجام دارد تحت نظارت معلم صورت گیرد.

بطحایی افزود: یعنی رونویسی‌ها و دیکته‌ها که گفته می‌شود برای تمرین خوشنویسی و مسائل این چنینی است در منزل به تکالیف مهارت‌محور اختصاص پیدا می‌کند. هم‌چنان در منزل تکالیفی داریم، اما ماهیت آن با آن‌چه رونویسی و حفظ کردن مطالب است فرق می‌کند. در منزل به سمتی می‌رویم که مهارت‌های فردی و اجتماعی را در بیجه‌ها تقویت کنیم و انواع و اقسام آن در دستورالعملی که تهیه کردیم، آمده است.

وزیر آموزش و پرورش افزود: چیزی به نام حذف تکالیف در منزل موضوعیت نداشته و بحث ماهیت تغییر تکلیف بوده است. خانواده بخشی از زحمت را به عهده دارد و تکالیف ناظر بر توسعه مهارت‌های فردی و اجتماعی است.

با اجرای طرح مراقبت در منزل صیانت مالی و حمایت عاطفی بیماران

مدیرعامل سازمان بیمه سلامت ایران، با اشاره به این‌که طرح هوم‌کر، مدیریت هزینه‌برای بیماران و سازمان‌های بیمه‌گر را در پی خواهد داشت، گفت: این اقدام با جلوگیری از هدررفت منابع، باعث ارائه خدمات به تعداد بیشتری از مردم می‌شود.

طاهر موهبتی در نشست هم‌اندیشی با مراکز هوم‌کر (مراقبت در منزل) برای اجرای طرح پوشش بیمه‌ای به بیماران مزمن، ادامه داد: این اقدام، بیشتر از مدیریت هزینه، بر کیفیت ابعاد عاطفی بیمار تأثیر گذاشته و تسریع در بهبودی بیمار را در پی خواهد داشت.

وی با تأکید بر این‌که این طرح در کشور باید به‌نحو اجرا شود که مردم احساس امنیت و آرامش داشته باشند، تصریح کرد: صیانت مالی و جانی از مردم از مهم‌ترین وظایف سازمان بیمه سلامت ایران است، به همین دلیل موظف هستیم، با هر اقدامی که به ارتقای سلامت جامعه کمک می‌کند، همراهی لازم را داشته باشیم.

مدیرعامل سازمان بیمه سلامت ایران بیان کرد: در صورت همکاری معاونت پرستاری وزارت بهداشت می‌توان طرح مراقبت در منزل را در سایر رشته‌های گسترش داد و این سازمان برای رسیدن به نتیجه نهایت تلاش خود را در راستای وظیفه و مأموریتی که برعهده آن قرار داده شده، انجام خواهد داد.

با حضور شهردار تهران؛ موزه میراث باستان‌شناسی تهران افتتاح شد

موزه میراث باستان‌شناسی تهران واقع در موزه ملی، با حضور شهردار و تنی چند از اعضای شورای شهر تهران، افتتاح شد. پیروز حاجی، موزه میراث باستان‌شناسی تهران واقع در موزه ملی ایران را به همراه احمد مسجدجامعی عضو شورای شهر و ولی‌الله شجاع‌پوریان معاون امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران افتتاح کرد. این موزه از ۲۳ اثر باستانی ماه‌پذیری عموم مراجعان خواهد بود و برای بازدید از این مکان نیاز به تهیه بلیت نیست.

از گوشه و کنار